

FOAIE SĂPTĂMÂNALA PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

TELEFON: Nr. 3665

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100

PE 6 LUNI 50

PE 3 LUNI 30

In străinătate dublu - In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL

CLUJ. SUB NR. 86.

Răsărit-au lumii lumina cunoștinții

Și totuși lumea dibue în întunec și pier

Era noapte când s'a pogorât Fiul lui Dumnezeu pe pământ. Era noapte nu numai în peșteră, ci și în suflete. O noapte de necunoștință și păcate stăruia în lume.

Isus Mântuitorul a venit în noaptea aceasta ca o lumină mare „Pentru milostivirea Dumnezeului nostru, ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime... ne-a cercetat răsăritul cel de sus, ca să lumineze pe cei ce ședeau în umbra morții și în-tunecului” (Luca 1,78).

De 19 veacuri a răsărit acest „Soare” de sus... de 19 veacuri a răsărit „lumina lumii” (Ioan 8,12) și totuși lumea de azi dibue în întunec și peire.

De ce? Pentru că omenirea și oamenii n'au primit lumina cea de sus. „Lumina a venit în lume, dar osânda aceasta este, că oamenii iubiră — și iubesc — mai mult în-tunecul” (Ioan 3,19) Oamenii urăsc lumina, pentru că faptele lor sunt rele (Ioan 3,20).

Isus a adus în lume „lumina cunoștinții”; a adus „cunoștința mântuirii” (Luca 1,17). Proorocii au profetizat că după ce se va naște „Fiul”, „pământul va fi plin de cunoștința Domnului” (Isaia 11,5-10)

Din lumea de azi lipsește însă această cunoștință. Ceeace lipsește



lumii de azi e tocmai această „cunoștință a Domnului”. Fără îndoială, lumea de azi e plină de „cunoștință”. Dar aceasta e cunoștința „care îngâmă”. Aceasta e cunoștința despre care zicea ap. Pavel: „iară lumea cu înțelepciunea ei n'a cunoscut pe Dumnezeu” (1 Corinteni 1, 21). „Cunoștința” lumii de azi e „literă” care omoară... e tehnica cea care face tunuri și puști pentru a se omori oamenii... e cunoștința pusă în slujba răului... e mașinismul care a făcut și din om o „mașină”...

Lipsește din lumea de azi „cunoștința Domnului”, de aceea ne merge așa cum ne merge.

Răsărit-au lumii lumina cunoștinții! Hristos, soarele cel veșnic străluce și azi ca totdeauna. Dar oamenii și omenirea au pierdut vederea cea sufletească. Peștii din adâncul mărilor n'au vedere. Așa e și cu oamenii de azi. Petrecerea lor în adâncul fărădelegilor le-a distrus vederea cea duhovnicească. „Ochi au dar nu văd”.

A fi orb e cea mai mare nenorocire. Dar această nenorocire e nimica pe lângă cealaltă: a fi orb cu sufletul.

Ferește-ne Doamne de această orbie!

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace

Pacea dragostei Sale a pogorât-o din Ceriu pe pământ. Pacea Ceriului său cum cântau cetele îngerești: „Pe pământ pace între oamenii de bună voie”. Această pace este rodul dragostei sufletului său dumnezeesc dat nouă, într'u care ne-a renăscut fii ai lui Dumnezeu, într'u care a întemeiat împărăția Ceriului de pământ.

Dar, unde este această pace? Unde este pacea lui Dumnezeu? Ce a făcut lumea cu acest dar dumnezeesc, ce a făcut cu acest suflet dumnezeesc într'u care suntem chemați să fim fiii lui Dumnezeu? Nu este bunăvoință între oameni, nu este pace. Lumea a călcat în picioare darul lui Dumnezeu.

Lepădându-se de Dumnezeu, abătându-se dela calea împărătească deschisă sufletelor tuturor, singuraticilor și neamurilor, cale de viață, au intrat pe calea morții.

Tot zic pace, pace și nu este pace celor fărădelege.

„Eu am venit ca viață să aibă și din prisosință să aibă”. Și iată prisosința morții!

S'a înstăpănit din nou puterea morții, cu prisosință, în lume.

Arde în chip înfricoșat rugul morții.

Aceasta este isprava înțelepciunii omenești. A omului mândru și trufaș, a celui ce nu are trebuință de Dumnezeu, a celui ce nu numai că nu voeste să dea mărire lui Dumnezeu ci, în beția trufiei lui, înfruntă pe Dumnezeu cu necinste. Și atunci se plinește cuvântul proorocului din Scriptura Sfântă: „Cine l-s'a împotrivit lui Dumnezeu și are pace?” Nu, acesta nu are, nu poate avea pace. Căci înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

Ceeace înfricoșează lumea întreagă, ceeace însângerează, înfricoșat neamurile și cutremură sufletul lumii întregi este isprava înțelepciunii omenești înfruntat de Dumnezeu, De sufletul Lui.

Crăciun sfânt, praznic luminat, cât ești plin de vaet și de dureri.

Gândul nostru merge spre sutele de mii de părinți și mame în cari în această zi sfântă, de dumnezească bucurie pentru neamul omenească, își plâng copii perduți. Plâns și tânguire în casele văduvelor înconjurate de orfanii a căror soț și părinte nu se va mai întoarce la caldă îmbrățișare.

Zilele sunt grele peste măsură. Nu știm ce aduce ziua de mâine. Cu suflet curat, înfrățit prin lucrarea dragostei creștinești să ne imputernicim din zi în zi, aproape de Domnul, umblând pe calea poruncilor lui, chezărșle de viață, să avem nădejde nezdruccinată în Atotputernicul, care da biruință celui credincios până la sfârșit.

Văd cu ochii sufletului, dealungul și dealatul Vlădiciei de Dumnezeu păzite, pe toate văile și pe toate dealurile, străbătute prin mijlocul vostru, cu atâta fericire a sufletului meu, văd pe pruncii voștri în cete colindând cum au colindat de veacuri strămoșii noștri. Aud glasurile lor duicase. De astădată pare că se amestecă o jale în cântecul lor îngerească.

Scumpii lor nu sunt toți acasă, nici a celor ce colindă, nici a celor cărora li se colindă. Câte lacrimi nu vor umezi șintele cântări? Și mai multe vor curge deadreptul în inima mamei sau a bunicilor pentru a nu întrista și mai mult îngerii lui Dumnezeu. Sfinții și aceste lacrimi cu rugăciunile calde, ale voastre și ale scumpi pruncilor voștri și le închinați jertfă sfântă pentru pacea Neamului și pentru pacea lumii întregi.

Din pastorala de Naștere

Episcop IULIU

„S'a desbrăcat pe Sine Insuși și a luat chip de rob“

(Filipeni 2, 7)

Una din tainele cerului care a ascuns lucrarea măreață a mântuirii de ochii oamenilor mândri, a fost umilința.

Prezența Copilului Divin în eslea din Vifleem era prima piatră de poticnire pentru lumea care aștepta un „Mesia“ născut în palate pompoase și înfășat în scutece de mătase.

Apoi vieța Lui simplă petrecută în dulgheria lui Iosif, din disprețuitul sat Nazaret, precum și pretenia Sa cu vameșii și păcătoșii, le întuneca și mai mult mințile de a vedea în El pe Fiul lui Dumnezeu. Priviți în urma pașilor Lui din întreaga vieța petrecută pe pământ.

Desculț și cu capul gol, flămând și insultat de atâtea ori, călătorește din cetate în cetate, vindecând durerile suferințelor și mângâind sufletele întristaților, vestindu-le Evanghelia păcii și fericirii veșnice.

Priviți-L! Nici drumurile oboseitoare prin arșița soarelui dogoritor, și nici ponegririle fariseilor și călurarilor invidioși, n'au putut să întunece sau să micșoreze întru nimic trăsăturile divine ale blândetei și umilinței Domnului Isus.

Priviți-L apoi în seara durerii din Ghetsemani, când Iuda-i dă sărutul fățarnic și vicelan de trădare; Isus îi vorbește cu atâta smerenie și blândete. (Mat. 26, 50) Apoi la lumina faclelor, când gloata a putut să-l privească de aproape, trăsăturile sublimă ale blândetei Lui i-a pătruns atât de mult încât au căzut jos la pământ. (Ioan 18, 6)

Priviți-L apoi în mijlocul fariseilor cari scrâșnesc de mânie asupra Lui, și cu buzele tremurând de veninul urii, aduc tot felul de acuze asupra-l. El păstrează aceeași blândete și umilință

Sluga Arhireului îl lovește aspru peste față; El îi răspunde cu aceeași blândete (Ioan 18, 23).

Priviți-L în fața lui Pilat, Invinuit de o gloată atât de nu-

Deschide-i Pruncului Isus

O mamă care era datoare cu sume mai mici de bani, era mereu necăjită din pricina aceasta. Spunea că ea ar fi fericită, atunci când ar ajunge să-și plătească datoriile. Pe Dumnezeu însă nu se gândea să-l cheme în ajutor.

Intre acestea un necaz mai mare o lovi: îi muri soțul. Primind bani de pe urma soțului, își plăti datoriile. Dar vă 'nchipuiți că fericită tot nu este.

Dacă ar fi primit pe Domnul, ar fi putut să fie fericită chiar și în acest greu necaz, ce-a lovit-o. Dar așa, e nefericită, fiindcă fericirea nu se află în lume.

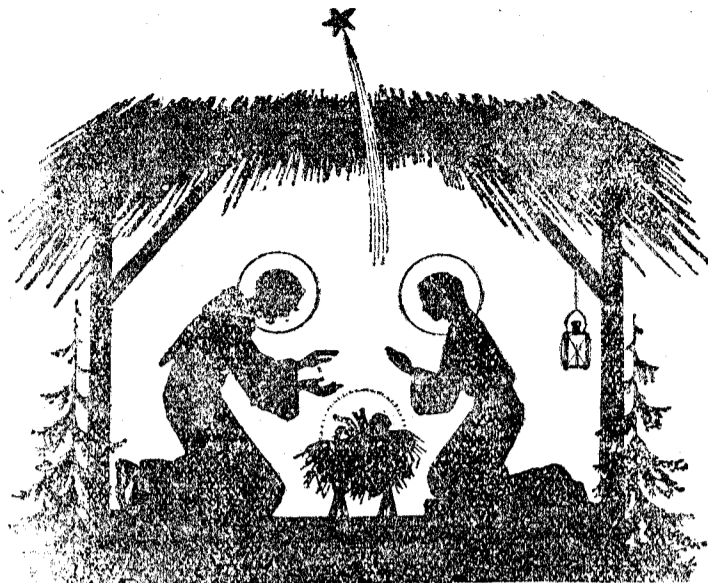
Nu căutați fericirea în deșertăciunile lumii căci n'o veți găsi.

Priviți-L pe Domnul, în casa și în inima voastră și veți fi cu adevărat fericiți, chiar și când necazurile și întristările, v'ar întâmpina viața!

Fr. Eugen A.

Evanghelia ne arată, că cea mai scumpă și cea mai prețioasă alergare, este după Isus. Oricine însă, hotărându-se cu adevărat să alerge după Isus, va avea multe de suferit. Vestirea lui Isus, stârnește împotrivire. Chiar dela început, lumea L-a urât și prigonitor pe Isus.

Pr. V. I. Ouatu



meroasă, Isus păstrează aceeași figură blândă și senină încât mândrul guvernator privindu-L, toată energia l-a părăsit, nu mai are curajul să-L judece, deaceia îl trimite la Irod. Acesta cu o fire și mai haină se poartă și mai batjocuritor cu El. Domnul însă păstrează aceeași bunătate și umilință.

Priviți-L apoi sub crucea grea, urcând calvarul, sub loviturile nemiloșilor răstignitori..

Priviți-L, apoi sus pe Golgota, când dureri chinătoare sfredeau ființa Lui întreagă, și valuri de bat-

jocură veneau spre El, din gura înveninată de ură a vrășmașilor Lui, El îi privește pe toți cu aceeași blândete și umilință.

Umilit a fost în esle, umilit a fost pe mînzul asinei, umilit a fost la cină — spălând picioarele ucenicilor — umil a fost pe cruce, umil a fost până în clipa când a strigat: „Tată în mâinile Tale îmi încredințez duhul (Luca 23,40)

Dragă suflete care te-ai hotărât să trăiești o vieță cu Domnul. Ai tu această însușire din ființa divină a Mântuitorului?

De sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului Isus dorim tuturor fraților, prietenilor și abonaților noștri, ca pacea Mântuitorului nostru Isus Hristos să le umple inimile.

Isus în lume

Prin lumea de patimi și amară durere
Tu iară vii, Isuse, să'mparți mângăere...
Cu răni sângerânde de suliți și spini
Treci astăzi prin lume să chemi pe creștini.

Strein în tot locul și fără popas
Tu-i chemi la Vieță cu blândul Tău glas
Din valea pietrei la Tine să vie
Să scuture lanțul și greaua robie.

Când negrele valuri de patimi s'adună
Și totul se sbate'n păcat și minciună,
Când nimeni nu vine durerea să-ți spuie
Suspini pentru dâșii pe cruce în cue.

Și lacrimi de jale pe față îți curg,
Căci totul e'n lume pustiu și amurg
In zgomotul vieții fugare și reci
E umbra pieirii și-a morți de veci.

Depart de Tine sunt toate pe lume
Și nimeni nu caută șerescul Tău Nume
Căci duși de vârtejul plăcerii deșarte
O negură deasă de Tine-i departe.

Tu chemi pe tot omul la Tine să vină
Din haosul lumii la sfânta lumină;
Îl chemi să primească cununa măreață
Când moarte-ai sosește, să treacă la Vieță..

Silviu Hărăguș

Dacă o ai, ferice de tine. Păstrează-o cu grijă, să nu o perzi. Iar dacă nu o ai, atunci dragă suflete tu nu ești un copil alui Dumnezeu.

Domnul Isus a fost adânc îndurerat când a văzut că diavolul umblă să fure acest har din vieța apostolilor Săi. Această durere l'a făcut, în seara cinei de taină să spele picioarele ucenicilor.

Cu ochii blânzi privește El și pe mulți din „ucenicii“ Lui de azi care au pierdut de mult acest „margaritar“ prețios: umilința.

„tubitule! El se uită și la tine, în inima ta, în vorbele tale, în purtarea ta de fiecare zi.

Și o! cât de mult se bucură dacă tu, în mijlocul unui creștinism care — străin de viața lui Dumnezeu aleargă pe calea egoismului și mândriei — tu păstrezi acea trăsătură divină din chipul Său ceresc.

Umlința e un dar foarte prețios înaintea Domnului, de aceea trebuie păstrat cu grijă ca să nu-l perzi.

Dușmanul cel mai mare al umilinții este „eul“ din noi. Numai stând mereu sub brațele crucii Mântuitorului vom putea avea biruința sigură asupra acestui vrăjmaș, prin care lucrează satan.

Sfântul Apostol Pavel cunoaște bine lucrarea șireată a vrăjmașului de aceea îngrijorat scrie Filipenilor, din temnița din Roma prin Epafrodit, acele cuvinte minunate de învățătură a umilinții (Filipeni 2, 1-8.) arătându-le în culori așa de vii pe Mântuitorul însuși în vieța Sa întreagă de pe pământ. O, Doamne Isuse îmbracă-ne tot mai mult în haina smerenței Tale pentruca umiliți și ascultători să-ți putem urma până la sfârșitul vieții noastre de pe pământ, amin.

ILIE MARINI
Săsciori-Alba

Ai venit din cer

Ai venit din cer Isuse
Cu dar de bucurie
Ca să ne scapi vieța
Din lanțuri și robie

Te-ai răstignit în urmă
Pe crucea de ocară
Să ne'ndulcești vieța
Trudită și amară

Ce daruri se revarsă
In sufletul ce plânge
Și lângă esle, cruce
Genunchii săi și-i frânge

Acolo lângă cruce,
O suflet păcătos
Te'ntâmpină ortarea
Și harul lui Hristos

El a venit în lume
Cu dar de bucurie
Ascultă când te cheamă
Preadulcea Lui solie

I. M.

Dragă frățioare, nu uita că și noi prin lupte și necazuri, vom ajunge clipa fericită, să ne întâlnim în slavă cu Isus Desbrăcat-te dar de toate cele pământești, nu te împiedeca de pietricele ce diavolul îți aruncă în cale. nu te speria de prigoane. Toți copiii lui Dumnezeu au trebuit să treacă prin suferință

Pr. V. I. Ouatu

HRISTOS SE NAȘTE MARȚI-L!

Astăzi în cetatea lui David Vi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos „Domnul“ (Luca 2,11) Cea dintâi veste din cer a fost nașterea unui Mântuitor. Ce veste scumpă și dulce trimite cerul sărmanului pământul cufundat în suferință și păcat. Această veste e și pentru tine, iubite suflete. Păcătoșii cari au nevoie de ajutor trebuie să înceapă cu un Mântuitor. Și tu trebuie să începi cu Isus o nouă vieță. Și Mântuitorul a fost trimis și pentru tine. Primește-L în inima ta și începe o viață nouă cu El

LA NAȘTEREA DOMNULUI: CEVA DESPRE SMERENIE

Pe lângă ascultare, cea mai de seamă virtute a Domnului Hristos a fost smerenia. În Nașterea Lui cea săracă, în supunerea Lui față de părinții Săi după trup, în viața Lui cea umilă și retrasă, în acei 30 de ani, în care a fost Prietenul celor săraci și disprețuiți, în supunerea Lui față de voia Tatălui ceresc; peste tot strălucește acea virtute, care și-a găsit desăvârșirea în jertfa pe cruce.

Într-o zi, pe când Domnul Isus mergea cu ucenicii Lui spre Capernaum și le vorbea de patima și de moartea Lui, auzi cum ucenicii, rămași în urmă, se certau. Intrând în Capernaum, îi întrebă despre ce vorbeau cu atâta apăsare. Pot să-mi închipuiesc cum a privit Ioan pe Petru, pe Andrei și pe Iacob, și cum se uitau rușinați unul la altul. „Cine va fi cel mai mare?“ Iată despre ce se certau ei.

Întrebarea aceasta a nenorocit atâtea societăți creștine, atâtea asociații creștine: „cine din noi va fi cel mai mare?“ Domnul Isus i-a învățat să fie smeriți; a pus un copil în mijlocul lor și le-a spus: „Dacă nu veți fi ca acest copil nu veți intra nicidecum în împărăția lui Dumnezeu. Dar cel mai mic dintre voi, va fi cel mai mare.“

Ce mult trebuie să fi durut pe Domnul și Mântuitorul nostru că tocmai El care trebuia să rabde moartea cea mai amară, tocmai El să vadă pe ucenicii Lui certându-se de mărire. Chiar în acea seară, în care a așezat Cina cea de taină, când au mâncat împreună mielul de Paște, ultima seară trăită cu ai Săi pe pământ, chiar atunci erau frământați de gânduri de mărire. El știa că Iuda avea să-L



vândă pentru 30 de arginți, că Petru avea să se lepede de El, și după atâtea dureri, iată și cearta între ai Săi pentru locul de mărire, iată la ce se gândeau ei, pe când Stăpânul lor, călca pe drumul pe care se întindea umbra crucii. „S'a sculat de la masă, S'a desbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S'a încins cu

el. Apoi a turnat apă într'un lighean, și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins“.

După coborârea Sfântului Duh, în ziua cincizecimei vedem o minunată schimbare. Matei scria Evanghelia sa, dar Matei stă retras în umbră. El povestește ce a făcut Petru și Andrei

și de sine vorbește numai ca de: „vameșul“. Scrie cum cei patru au părăsit tot și au urmat pe Isus, dar nu spune că el a făcut o cină pentru Domnul. Evanghelia lui Marcu e, cum se crede, povestirea care a făcut-o Petru lui Marcu și pe care a scris-o cu consimțământul lui Petru. Însă această Evangheliie e plină de lucruri care vatămă faima lui Petru, și nu povestește nimic din cele care îl laudă. Nu ne spune că Petru a umblat pe mare, dar lepădarea lui Petru e povestită cu toate amănuntele ei. Petru a înălțat pe alții și s'a micșorat pe el.

Dacă Evanghelia lui Luca ar fi fost scrisă astăzi, ar fi fost iscălită de marele Dr. Luca iar portretul lui pus pe prima pagină a cărții. În scrierile lui Luca vei căuta de geaba numelui lui. El se perde cu totul; personalitatea lui nici nu se pomenește în scrierile lui. A scris două cărți. Dar nu găsești numele lui în niciuna din ele. Sf. Ioan asemenea se ascunde sub numele: „ucenicul pe care îl iubea Domnul“. Niciunul din acei patru bărbați pe care istoria și tradiția îi adevărește ca autorii Evangheliilor, nu mărturisesc că ei însuși au scris aceste sfinte cărți. De s'ar găsi ceva din Duhul lor și în noi!..

Dragii mei, noi nu putem rămânea cu totul smeriți decât dacă suntem plini de Duhul Sfânt. Domnul să ne umple de Duhul Lui, ca să domnească în inimile noastre blândețea și smerenia, ca să nu fim nimic prin noi, și să spunem și noi împreună cu Domnul Hristos: „Fiul nu poate face nimic dela El“...

Tălmăcire SORA MARIA BRĂILOIU

O noapte sfântă

*E noapte sfântă-acum
Să cânte tot poporul,
Căci s'a născut în este,
Isus Mântuitorul.*

*O, câtă bucurie
Și pace pe pământ
Tresaltă și văzduhul
De-al îngerilor cânt.*

*O stea strălucitoare
Pe cer s'a arătat:
E taina întrupării
Și stemă de împărat.*

*În fața ei cu frică
S'au închinat mereu,
Atâtea generații,
Și-acum mă'nchin și eu*

*O Pruncule prea sfinte
În scutece'nfășat
Isuse, milostive
Cerescule'mpărat*

*Ca magii cu credință
Smerit m'aplec și eu,
Și'n loc de daruri scumpe
Îți dau sufletul meu*

*Ascultă rugăciunea
Din tronul Tau ceresc,
Privirea Ți-o coboară
Spre neamul Românesc*

*Dă Doamne'nțelepciune
Și har Dumnezeesc,
Acelor ce ne'nvață
Și ne călăuzesc.*

*Dă Doamne umilință
Sătuilor de bani
S'arunce o cojiță
De pâine, la orfani.*

*Inobilează'n inimi
Iubirea Ta de sus
Ca să-ți slujim deapururi
O, bunule Isus.*

C. TUDUSCIU

„Veniți la Mine!“ (Matei 11,28).

Fratele meu, acesta e blândul glas a lui Isus, îl auzi tu? Scumpul nostru Mântuitor ne cheamă mereu la El prin sf. Evangheliie. Ne invită într'una să venim la ospățul Lui minunat, ce ni l a pregătit nouă oamenilor, prin jertfa Sa cea mare de pe Golgota.

Ferice de cel ce răspunde acestei chemări dumnezeiești! La „masa“ lui Isus e așa de bine când te afli, că nu te mai sature niciodată de bunătățile Lui..

Acum — aproape două mii de ani — când Domnul Isus i-a chemat pe sf. ucenici și apostoli ca să-L vestească în lume, ei au lăsat totul deoparte și mergeau după Dânsul cu dragă inimă. Lăsându-le toate ale lor: case, familii, ogoare, interese etc., ei îl urmau pe „Mielul“ oriunde.

Cine urmează Domnului în această viață — prin pocăință — scapă de păcat și de osânda vecinică de dincolo și va sta împreună cu Stăpânul și Domnul Hristos în vecii vecilor (Ioan 12, 26).

Iubite frate și soră, Domnul ne cheamă la El (Apoc. 3, 20). Ascultă

astăzi de glasul stânt și vino la Isus Măine-i prea târziu. Tu ești amărit și nemulțumit acum de „soartea“ ta, pe năcă n'ai gustat din dulceața bucuriilor dragostei Lui. Viața trăită cu Domnul este dulce, frate și plină de pace sufletească.

El ne mângăie în durerile și neazurile vieții noastre pământești când îl-L cunoaștem și facem voia Lui. Dacă o rupem cu păcatul și trăim o viață nouă la picioarele Crucii Lui, Domnul ne umple de bunătățile harului iertării Lui. Încearcă și vei vedea!

Mântuitorul însuși a zis: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, pentru că Eu sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea ușoară (Mat. 11, 28—30).

Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi isgoni afară (Ioan 6, 37).

David-B. Ion

UNDE ESTE ÎMPĂRĂTUL?.. (Matei 2,2).

Când Magii, în călătoria lor după stea, au ajuns la Ierusalim, au întrebat: „Unde este împăratul de curând născut al Iudeilor?”

Întrebarea aceasta a stârnit mare tulburare în Ierusalim, aducând în încurcătură pe Irod, care nu știa ce să răspundă.

Iată, ne găsim din nou în sărbătoarea Nașterii Domnului. Văzduhul răsună de colinzile copiilor, jocurile Irozilor și Vicleimului. Dacă niște străini ar veni și ar vedea toate acestea, ar rămâne foarte mișcați de ale noastre obiceiuri strămoșești și ar fi încredințați că o mare evlavie stăpânește inima și vieța acestui popor, care-și arată într'un chip atât de văzut evlavia cu prilejul Nașterii Domnului.

Dar dacă ar cerceta și pătrunde mai adânc această evlavie, dacă ar întreba pe micii colindători, ba chiar și pe cei mai mari, ce știu și cât îl cunosc ei pe „Împăratul”, despre care colindă, ar rămâne desamăgit de cât întineric și câtă neștiință domnește în dosul evlaviei de „formă” care în viață este lipsită de orice putere. La întrebarea Magilor: unde este „împăratul”, atâția din cei de azi ar rămâne în aceeași încurcătură ca și Irod și n'ar ști ce să răspundă. Care Împărat? Ce Isus? Dar ce Împărat este acesta?

Dacă te-ar întreba cineva, cititorule, unde este Împăratul Isus pentru tine, ce-ai răspunde? Ori poate te-ai tulbura și tu ca cei din Ierusalim. Dar, o, dacă te-ai tulbura și neliști de starea în care te găsești, de păcatele și fărâdelegile tale; o, dacă te-ai îngrozi de pierzarea ce te înaintea ta și ai întreba: Unde este Mântuitorul meu?.. Unde este izbăvitorul care să mă scape de păcat, Mângâitorul care să-mi dea pacea? Unde este Împăratul Isus, de



care eu am atâta nevoie?

Și, când, îngrozit și îndurerat de apăsarea și grozăvia păcatului, ai întreba, L'ai căuta pe El L'ai găsi cu siguranță. Căci toți cei ce L'au

căutat și au dorit să-L aibă ca pe un mântuitor depăcate, L'au aflat așa încât au putut să spună plini de bucurie: Isus e Domnul și Mântuitorul meu, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

Când vei trăi o viață nouă cu El, la întrebarea: „Unde este împăratul?”, ai spune cu o sfântă încredințare: El este în inima mea, pe scaunul de domnie al vieții mele.

Dar dacă nu L'ai primit, ești în aceeași stare ca și Irod, care auzind despre acest lucru, s'a „tulburat mult”. De ce? Fiindcă s'a temut că-i va lua tronul, și-și va pierde scaunul de domnie.

Frica aceasta o au și cei mai mulți oameni atunci când e vorba de a se hotărâ pentru Isus și de-al primi pe El în inima și viața lor.

Mulți se tem, că dacă se vor face credincioși, va râde lumea de ei, își vor pierde slujba, își vor pierde prietenii, cinstea și onoarea, vor pierde petrecerile și plăcerile. Iar când aud despre un Dumnezeu care pedepsește păcatul și ne cere să trăim Evanghelia, se supără, se infurie și strigă să-i lași în pace, că ei nu vor să-și piardă onoarea, pacea ori să se lase de plăceri pentru Isus.

Un căpitan care-și văzuse păcatul spus pe nume de un predicator, l-a amenințat cu duelul.

O tânără care fusese adusă să-și cunoască păcatul, când a fost vorba să se hotărască pentru o viață cu Isus s'a întristat, și a plecat din nou la lume și plăcerile cari i-au nenorocit sufletul. Nu i-a trebuit pe Isus. Ce! Crede că mă face, pe mine credincioasă... La petreceri vreau să merg. Și a plecat pe povârnișul morții. Unde se va opri oare?..

Iată ce fac și Irozii de azi la auzul întrebării: „Unde este Împăratul?”

Cetitorule iubit. Cunoști tu pe Isus ca Împărat al tău? L'ai primit tu ca Mântuitor și apoi ca Stăpân al vieții tale? Este El Împăratul tău și Domnul tău? Dacă nu este, atunci tu de-a-geaba prăzăuești Crăciunul.

I. M.

Nașterea Domnului

Despre Nașterea Domnului povestim și copiilor din școala primară. Și ei știu, că acum vre-o 2000 de ani în urmă, într'un orașel dintr'o țară depărtată trăia sf. Fecioară Maria și bătrânul Iosif; cum bunul Dumnezeu a ales-o să nască pe Domnul Isus; cum a plecat împreună cu bătrânul Iosif la Betleem să-și înscrie numele și cum a născut pe Domnul Isus într'un staul de vite... Cam atât știm și noi cei mai în vârstă. Nașterea Domnului e o povestire ca oricare alta și atâta tot. Și dacă ar fi numai atât, dar Nașterea Domnului, pentru cei mai mulți dintre noi, e un prilej de a ne îmbuiba cu mâncări și beuturi.

Iubiți cetitori, Nașterea Domnului e o taină mare, în care se vede nemărginita iubire a Lui Dumnezeu. Greșise cei dintâi oameni. Ii mușcase șarpele și le pricinuisse o rană grozavă. Plângea bietul Adam, plângea și Eva și

Dumnezeu nu i-a lăsat nemângâiați. Le-a făgăduit un Izbăvitor care să sfarme capul șarpelui și Acesta este Domnul Isus. Domnul ne-a împăcat cu Dumnezeu și ne-a dat putere să fim și noi luptători și biruitori în Oastea Lui.

Lumea noastră dorește pace; dar vai de pacea aceia fără Domnul păcii. Intrați, vă rog, într'o familie unde lipsește Isus și veți vedea ce grozav război e acolo. Dar ce liniște, ce bucurie, ce pace e acolo unde a intrat Domnul păcii și iubirii. Acolo cu adevărat se poate cânta: „Slavă întru cei de sus Lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bună voire”. I Tuduseiuc,

Și iarăși vii...

Și iarăși vii din nou Isuse

In lume azi, ca alte dați

La fiii urii neapuse

A Păcii cale s'o arăți...

Cutreera-vei lumea mare

Și iar la Tine vei vhemz

O lume de sălbateci, care

Pe veci streini Ți-or rămânea

Inapoi, la Vifleem!

Cântarea cea minunată a Păcii și bucuriei pe care oștile îngerești au cântat-o în noaptea cea tainică a Nașterii Mântuitorului, a fost însoțită de o trimțere:

Mergeți în cetatea lui David, mergeți la Vifleem, mergeți la Mântuitorul, îl veți afla în iesle înfășurat în scutece... la El veți afla Pacea și Bucuria...

Iar ei s'au dus... și L au aflat Și de nouăsprezece sute de ani, toți câți au însetat de pace, de mângâiere și de alinare sufletească și s'au îndreptat umili spre iestea smereniei și credințioșiei Lui — s'au întors de-acolo fericiți, înfiorați și înviorați.

O, voi toți sbuciumații, ostentii de azi; voi toți cei ce nu găsiți pace și odihnă sufletelor voastre — Inapoi la Vifleem! Inapoi la ieslea păcii și bucuriei de lângă care ați plecat de mult demult de pe când erați copii.

De Țara Păcii ne-apuse

Le vei vorbi ca unor miei;

In veci le vei vorbi Isuse

Și'n veci so'r sfâșia 'ntreei...

O, azi când iar, din zări albastre

Cobori la noi, din Cer de Sus,

Tu adă Pace lumii noastre:

De Pace fiamânzim! — Isus..

Traian Dorz

Atâta vreme e de-atunci... Voi v'ați risipit viața fără cruțare pe toate căile înșelătoare și triste ale păcatului iar azi când vă apropiați de pragul cimitirului vedeți cu îndurerare că ați pierdut atâția ani frumoși înzadar... Ați alergat după atâtea visuri și speranțe, v'ați încrezut în atâtea amăgitoare închipuiri — și acum, zdrobiți sufletește, vă dați seama că toate acestea au fost pierzarea vieții și sufletului vostru...

Nu mai alergați pe căile deșarte și amăgitoare ale lumii acesteia. Și nu căutați în altă parte mângâierea și fericirea sufletelor voastre: Mergeți la Vifleem. Isus, numai singur Mântuitorul Isus, vă poate da totul ceia de care aveți lipsă. Numai îngenunchiați lângă ieslea Lui, belșugul Hsrului și Păcii se va revărsa din plin în inimile și sufletele voastre... Inapoi la Vifleem! — omenire fără Pace:

Singur Isus Mântuitorul îți poate da pacea și liniștea pe care ți-le-ai pierdut.

Inapoi la Vifleem, oamenii desnădăduiți, și sbuciumați: Elsingur e Nădejdea. Alinarea, Fericirea. Isus Mântuitorul e totul: Inapoi, la El...

TRAIAN DORZ

IN FAȚA IESLEI DIN BETLEEM

„Și a născut Maria pe fiul ei cel întâu născut, L'a înfășat în scutece și L'a culcat într'o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru el“ Luca 2,7.

Nașterea Domnului Isus a fost socotită întotdeauna de cei credincioși, cel mai însemnat eveniment petrecut pe fața pământului.

Prin nașterea Mântuitorului s'a făcut — începutul mântuirii neamului omenesc după ce multe sute și mii de ani, omenirea a petrecut nefericită sub apăsarea pedepsei dreptății Dumnezeuști. În clipa când s'a născut Domnul Isus, toată lumea îngerilor a fremătat de bucurie și tot cerul a răsunat de laudele și cântările lor întru preamărirea lui Dumnezeu. Aceste fapte sfinte și credincioase se bucurau că în sfârșit sârmana omenire va scăpa de sub tiranica stăpânire a diavolului, care făcuse pe oameni atât de nefericiți și de aceea au cântat: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bună învoire“ (Luca 2,14).

Ceva din bucuria îngerilor s'a refrânt și în inima oamenilor, așa că întotdeauna de câteori se apropie această sărbătoare, sufletele tuturor încep să simtă o bucurie tainică, ce se face parcă mai mare atunci când această prăznuire sfântă — este împodobită de haina albă și curată a zăpezii, simbolul curățeniei.

Totuși vom spune-o trist, că venirea Mântuitorului pe pământ n'a fost primită cu însuflețirea cuvenită de oamenii timpului aceluia iar cei de astăzi sunt prea robiți grijiilor și plăcerilor acestei lumi ca s'o înțeleagă și s'o simtă în adevăratul ei înțeles duhovnicesc. Vom spune și mai mult că oamenii în loc să se bucure de venirea Lui, au fost chiar dușmănoși față de Mesia cel prezis de proroci, căci „nu s'a găsit loc pentru ei în casa de poposire“ (Luca 2,7) iar viața Lui a fost plină de dușmănia



și răutatea oamenilor. În fața ieslii din Betleem, au venit să se închine numai puțini închinători. Cei mai mulți au privit cu dușmănie venirea Lui și oarecum m'rați — sfătuiți de cel rău — ar fi putut zice: „Ce-ai venit să ne stingheresti?“ — Astăzi când au trecut aproape 2000 de ani de atunci, ne doare când o spunem, situația e și mai dureroasă. Cântarea îngerilor și-a pierdut farmecul, căci neamurile nu se gândesc să mărească pe Dumnezeu și pacea a dispărut de pe pământ. Prin fața ieslii din Betleem în care pruncul Dumnezeiesc se odihnește trist de ceea ce vede, trec nu „păstori și magi“ umiliți și credincioși, ci „creștini“ îmbrăcați în haina urii, cu zângănit de arme cari merg să aducă moartea și ruina pe pământ.

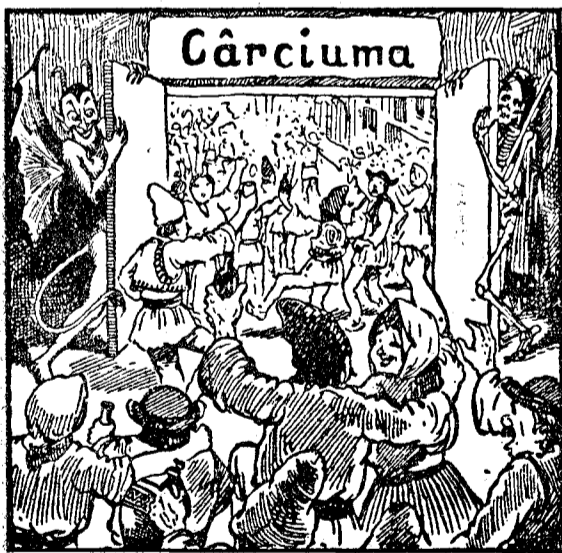
Trec oameni sălbăteciți și dușmănoși pruncului Dumnezeiesc pentru că „pacea“ adusă de El, nu le convine și de aceea se întorc la vechii zei păgâni cari îi încurajează în pornirile lor războinice. Dar nu numai aceștia întristează pe pruncul Isus. Iată că vin grupuri de creștini, fiecare spunând că numai al ui închinare este cea adevărată și se întățisează în fața ieslii, desbinați și chiar cu ură unii față de alții. Isus îi privește trist și le poate spune: „Nu așa v'am

dorit, copiii Mei!“ De ce nu țineți seama de dragostea și adevărul ce Eu le-am adus pe pământ! În afară de aceștia, vin în fața ieslii din Betleem atâția creștini cari nu simt nici o bucurie sufletească, că s'a născut Hristos, Izbăvitorul din păcate ci bucuria lor este mâncarea, băutura, lenea sau petrecerile. Cu durere trebuie să spunem că foarte mulți creștini au pierdut sensul duhovnicesc al Crăciunului și n'au nici o legătură de viață cu Hristos. Dacă ar fi să întrebi pe mulți, de ce se bucură ei și ce va să zică pentru ei Nașterea lui Hristos nu știu câți ar putea să dea un răspuns potrivit.

Hristos s'a născut pe pământ să ne arate calea care duce spre cer și să ne dea o inimă nouă. Cu alte cuvinte să trăim o viață nouă, scăpați din robia păcatului. Este viața noastră o viață plăcută Domnului și călătorim noi cu adevărat spre cer? Dacă nu, atunci de ce te bucuri, iubitul meu frate? În ziua Nașterii lui Hristos mulți se pot bucura fără să aibă de a face cu Hristos. Se pot bucura de ceace umple stomacul și înveselește trupul. Numai atunci bucuria ta va fi creștină, când vei ajuta pe cel în nevoie și când

vei putea spune: „Pentru mine s'a născut Hristos!“ Pe mine m'a scos din întunec și păcat! Pentru mine a venit Domnul! atunci vei fi fericit și vei prăznuți cu adevărat Nașterea Mântuitorului Hristos. Atunci în fața ieslii din Betleem îți va zâmbi cu bucurie Isus.

UCENICUL TIMOTEI



In noaptea de Anul Nou - Cu toții la rugăciune și veghere

Sfârșim anul 1939 în plin război. Pământul e ca un cazan ce clocote. Lumea întreagă geme. Curg lacrimi, curge sânge și strigătele de durere umplu văzduhul.

Anul ce vine este învelit în nori negrii și grei. Ce ne va aduce el oare?

Ce ne va aduce Anul Nou? Iată o întrebare plină de teamă și fior. Nimeni nu poate ști anume ce se va petrece în anul care peste câteva zile își va deschide porțile.

De aceea, fraților, când tunul bubue, noi să ne rugăm.

Noaptea de Anul Nou s'o petrecem cu toții în rugăciune și veghere. Să ne strângem pe tot locul și cu lacrimi să ne rugăm Domnului, pentru noi și pentru alții.

Dar noaptea aceasta să fie pentru tine iubite suflete, și începutul „zilei“, începutul unei vieți noi.

Ingroapă cu anul ce trece și viața ta trecută și cu noul an ce începe, începe și tu o viață nouă.

Dacă îl vei lua pe Domnul Isus de tovarăș al vieții tale, fii încredințat că vei trece cu bine peste toate chiar și peste moarte.

Străjerule! mai este mult din noapte?..

— Vine dimineața și este tot noapte (Isaia 21, 11-2)

De aproape două mii de ani, cuvintele profetiei de mai sus, s'au împlinit și se împlinesc neîncetat.

Sunt cutremurătoare aceste cuvinte.

Din Seir (adică din lume), un glas strigă profetului: „Străjerule cât mai este din noapte? Mai este mult din noapte?” La care străjerul (profetul) răspunde: „Vine dimineața și este tot noapte”.

Glasul acesta, e glasul de durere pentru o lume pierdută și rătăcită în întunec. El parc'ar striga: Dar mai dura-va mult noaptea grozavă de păcate și fărădelegi, în care ca oarbă lumea se sbate? Mai fi-va mult până-ce dimineața mântuirii se va arăta?

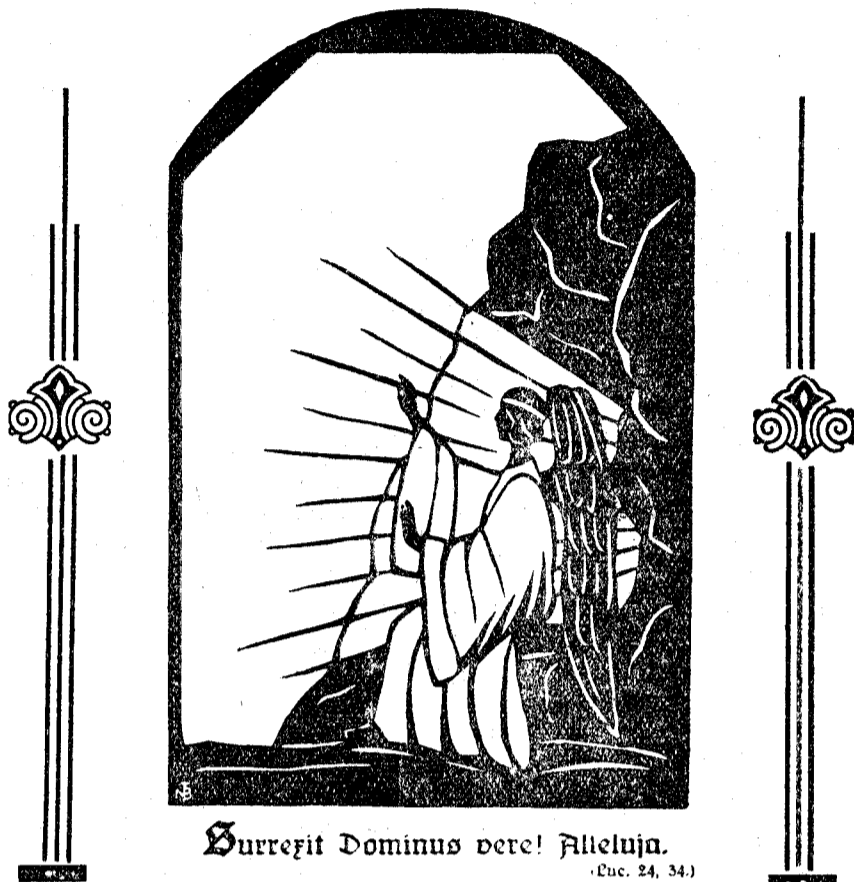
Răspunsul profetic, este mângâitor și întristător în acelaș timp: „Vine dimineața și este tot noapte”.

Intocmai împlinindu-s'au aceste cuvinte.

La „plinirea vremii“, Fiul cereșc, venit-a în lume, pentruca să aducă omenirii pierdute, pacea și împăcarea cu Tatăl. După mii de ani de întunec, răsăreau însfârșit zorii, sosea „dimineața“ mântuirii pentru neamul omenesc.

Dar o Doamnel Deși sosită „dimineața“, cu toate acestea,

și-acum după două mii de ani, | că este tot „noapte“, tot întu-
cu durere trebuie să constatăm, | nerek în lume. Păcatul stăpâne-



Sursefit Dominus vere! Alleluia.

(Luc. 24, 34.)

ște pe mai departe mințile și sufletele oamenilor; ba încă am ajuns vremuri, când domnia fărădelegii, e mai mare ca oricând,

Care va fi cauza? Ne-o arată

Evang. după Ioan la cap. 3, v.

19-20: deși „venită lumina în lume, oamenii au iubit maimult

întunerecul decât lumina pentrucă faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu i-se vădească faptele”.

Sunt atât de puține sufletele în cari lumina Betleemului și-a găsit lăcaș și în cari Domnul

Isus, găsit-a un loc, unde să-și plece capul. Marea mulțime a oamenilor, a „creștinilor“, zac în întunec de moarte, ca și păgânii din vremile întunecate dinaintea nașterii Domnului. Priviți-i, îi veți vedea pretutindeni, jucând, bând și chefuind, batjocorind amintirea Nașterii Aceluia care a venit și s'a născut și pentru mântuirea lor.

Ce fericiț acela în al căror suflet s'a făcut „lumină“! Pe veci ei în lumină vor umbla! Niciodată nu vor mai rătăci, nici întunerecul nu i va mai stăpâni vreodată (dacă „lupta cea bună“ — până la sfârșit — vor lupta). Nu vă descurajați din cauza „înmulțirii fărădelegii“, nu vă întristați, ca „ceice n'au nădejde“. În orice încercări, țineți ochii „sus“ căci de-acolo veni-va mântuirea noastră.

Veni-va o altă „dimineață“, când întunerecul va fi isprăvit și se va face ziua, deplin și definitiv: dimineața învierii. Ea va însemna pentru toți cei credincioși, sfârșit de dureri și lupte și început de slavă și fericire eternă!

Din durerile „nașterii“, priviți încrezători — prin credință — spre bucuria și lumina învierii!

Capătă

Moș Crăciun și copilul

Moș Crăciune, moș Crăciune,
Cineva mereu îmi spune
Să mă duc pe la oraș
Ca s'ajung un cuconăș
Că dacă rămân în sat
Voi fi un țăran plouat.

Măi băete, măi băete,
Zice moșul cel cu plete,

Tu rămâi în satul tău
Și muncește dragul meu.

Invață vr'un meșteșug
Pune mâinile pe plug,
Apoi să ai gândul sus
Către Stăpânul Isus,
Și dacă vei face așa
Vei fi „domn“ în casa ta.

Moș Crăciun și fetița

Moș Crăciune, moș Crăciune,
Cineva mereu îmi spune
Să mă fac o profesoară,
Să duc viață mai ușoară;
Să las sapa, să las spaia,
Că deajuns mama și tata,
Muncesc toate dealurile
Și toate coclaurile.

Fetișoară, stai să-ți spun,
Și răspunde Moș Crăciun,
Da, e grea munca la țară,
Dar n'ei cea de profesoară

Să nu crezi că e ușoară
Tu ascultă ce-ți spun eu:
Stai pe loc în satul tău
Coase țese și pânzește,
Sus la Domnul te gândește.
Fii cuminte și curată
Și rău nu fă nicioară.
Ascultă părinții tăi
Și fugi de copil răi.
Dacă tu vei face așa
Vei fi doamnă'n casa ta.

I. TUDUSCIUC, inv.

DE CRĂCIUN

Frate drag îngerii cântă
Vestind Nașterea cea sfântă..

Bucurie-i pe pământ
S'a născut Fiul cel sfânt..

Steaua străluce pe cer,
Se-aud colinzi cu lerui, lex..

Numai tu iubite frate
Stai tot trist, plin de păcate..

Grija lumii nu te lasă,
Gânduri multe te apasă.

O ridică-te măi frate
Din mocirla de păcate

Steau străluce pe cer,

Nu mai sta frate în ger.

S'a născut Cel care șterge
Ori și ce fărădelege..

Vino frate drag la El
Nu mai sta tot singurel..

Vin la iesle 'n noaptea sfântă
S'auzi îngerii cum cântă..

Vino frățiorul meu
La Fiul lui Dumnezeu.

Vino nu sta 'ngândurat
El îți iartă al tău păcat..

Predă-ți Lui vieța ta
Fii cu El totdeauna.

Iacob Suciu

Calendarul „Vieța Creștină“

un calendar biblic

Un calendar creștin din care lipsesc zodiile, poveștile necuviincioase, amestecătura — Cereți cu toții acest calendar!

Cu ajutor dela Domnul de sus deși lipsiți și necăjiți, am scos și anul acesta un calendar pentru frații și preții noștri de prin țară. Cei cari l-au așteptat, credem că nu le va părea rău că nu și-au cumpărat alte calendare.

Filindcă vor avea în casa lor un Calendar biblic din care lipsesc zodiile (contrare evangheliei), ca și

glumele proaste, poveștile și alte lucruri nepotrivite.

Nu vă lăsați lipsiți de acest Calendar care este o carte de preț și de folos în casă.

Prețul 12 lei, plus poșta 3 lei.

Dela 10 calendare în sus

se face rabat de

20 la sută

În noaptea de priveghere care va fi la 31—1 Ian. 1940, toți credincioșii vor petrece în rugăciuni, cântări religioase, citiri Sf. Scriptură sau alte cărți bune și evlavioase și nu în beție și petreceri păgânești.

Civilizație fără Isus

„Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic“ (Ioan 15, 5).

Când după noaptea înturecată a evului mediu, începură să răsară în Europa, cele dintâi lumini ale „înmulțirii științei“, mulți visători începură a nădăjdi și a crede, că deacum lumea a intrat într-o stare nouă, într'un început de fericire, care avea mereu să crească până va să ajungă pe culmi desăvârșite. Știința era noul idol, dela care se aștepta salvarea și fericirea lumii. Se credea că lăminându-se tot mai mult cu mintea, cultivându-se, civilizându-se, omul avea să ajungă treptat și el, tot mai bun și astfel i se prevedea omenirii în viitor o viață de fericire, ca și care strămoșii n'au cunoscut nicicând.

Și a durat o vreme îndelungată acest vis. Până acum de curând. Chiar și după războiul mondial fumea îl mai legăna. Se credea, că prin desrobirea atâtor popoare, de sub jugul care veacuri le apărasă grumajii, au dispărut și ultimele urme ale unor timpuri de barbarie și că lumea avea să fie condusă de-acum înainte, numai de legile dreptății și ale înțelepciunii.

Rod al acestui vis, a fost și „Liga Națiunilor“. Curând însă a trebuit să vină desamăgirea. „Liga“ n'a putut să împiedice cucerirea poporului abisinian, precum nici cucerirea Cehoslovaciei; vedem că ea desemeni, n'a putut feri Europa și lumea, de a fi aruncate acum din nou în flăcările războiului, a celui mai nimicitor — poate — război, din câte a cunoscut vreodată omenirea.

În locul păcii și siguranței mult așteptate, vedem cum în întreaga lume domnește cea mai chinuitoare nesiguranță. Toate popoarele stau cu arma la picior, privind fiecare bănuitor și neîncrezător spre vecinul său. O atmosferă de „babilon“ domnește pe pământ



Unde ajung oamenii „civilizați“ hrăniți cu o cultură și știință străină de dragoste și Evanghelie

Intrebăm deci: unde este „civilizația“ și „cultura“ atât de mult laudată, a omului acestui veac? Unde este?

Lăsând mândria la o parte, trebuie să mărturisim, că așa numita „civilizație“ și „cultură“, n'au putut să-l schimbe pe om. Cel mult dacă l-au cioplit, l-au „vărui“ puțin pe dinafară, lăuntru lui însă, rămânând neschimbat.

Omul a rămas același care era acum câteva mii de ani

Da, căci „cultura“ omului de azi, e o „cultură“ doar a minții și a trupului și nu una a sufletului, singura în stare a-l schimba pe om

Cultura modernă, nu-i poate da omului „lepădarea de sine“

Adevărata schimbare în sufletul și viața unui om, singură numai Evanghelia o poate aduce.

Ca să vă convingeți de acest adevăr priviți la viața celor dintâi creștini.

Citiți spre exemplu locul din Faptele Apostolilor, cap. 4, versetele 32 până la 35. Veți avea ocolo o minunată icoană despre lucrarea bincuvântată a Evanghellei în suflete.

Pe deasupra tuturor pretențiilor și ocoșelilor omeniești, rămâne vădit acest adevăr: adevărata „cultură“ — a sufletului — singură Evanghelia o poate da. Și deaceia, această „cultură“ nici n'o poate avea decât omul credincios convertit — indiferent de cunoștințele multe sau puține, pe cari le are.

Căci începutul înțelepciunii, este frica lui Dumnezeu (Proverbe 1, 7).

O dacă ar fi înțeles popoarele lumii acest adevăr! Alta ar fi fața pământului astăzi!

I. Călăuză.

Colindă

Sculați frați Români, sculați!
Sfânt e Domnul sfânt,
Sculați și vă bucurați!
Sfânt e Domnul sfânt,

Că pe cer s'a arătat
Sfânt e Domnul, sfânt
Un semn foarte minunat,
Sfânt e Domnul, sfânt.

Iar pe lume s'a născut.
Sfânt e Domnui, sfânt,
Cel ce toate a făcut,
Sfânt e Domnul, sfânt.

S'a născut Domnul Hristos,
Sfânt e Domnul, sfânt,
Ce un soare luminos
Sfânt e Domnul, sfânt

S'a născut ca să ne dea,
Sfânt e Domnul, sfânt,
Mila și iubirea Sa,
Sfânt e Domnul, sfânt

Sculați frați Români, sculați!
Sfânt e Domnul, sfânt,
Pe Isus întâmpnați!
Sfânt e Domnul, sfânt.

Sculați frați Români, din somn,
Sfânt e Domnul, sfânt,
Și primiți un mare Domn,
Sfânt e Domnul, sfânt.

El vă zice să veniți,
Sfânt e Domnul sfânt,
Și pe Dânsul să-L iubiți,
Sfânt e Domnul, Sfânt.

I. TUDUSCIUC

În noaptea Nașterii, cea dintâi veste din cer a fost nașterea unui Mântuitor: „Astăzi în cetatea lui David, vi-s'a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul“. Păcătoșii, care au nevoie de ajutor trebuie să înceapă cu un Mântuitor. Vino iubite suflete la El, vino!

Gum s'ar putea împiedeca războiul?

Problema „transcolonizării“ și „schimbului de populație“ — cum o rezolvă Germania?

S'a căutat mereu și se caută încă o rezolvare pașnică a războaielor dintre neamuri. Dar toate „soluțiile diplomaților“ au rămas fără nici un rezultat până acum. Războiul continuă și este din ce în ce tot mai grozav.

Acum mai curând, în planul de pace pe care l-a propus d. Hitler Angliei, era un punct care a făcut oarecare răsunet în lumea diplomatică și pe care Germania ași început să-l pună în aplicare, anume „Transcolonizarea“. Adică fiecare stat să-și cheme între hotarele sale pe toți cei de naționalitate și limba lui, cari sânt risipiți printre alte popoare. Și apoi frontierele fiecărei națiuni să fie trase numai până acolo unde sânt fii de-ai ei.

Așa — spunea d. Hitler! — s'ar putea pune capăt „pentru totdeauna“ certurilor dintre popoare și s'ar putea ajunge la o dreaptă trasare a frontierelor dintre națiuni.

Și se pare că oarecare adevăr tot este în această propunere. Germania a și început s'o pună în practică. Un apel a fost adresat tuturor germanilor din lume să-se transcolonizeze

în țară. Un mare număr de germani din Italia s'au și dus. Alții din Estonia și celelalte țări nordice — la fel. (Au fost chemați și șvabii noștri de prin Banat — dar n'au voit să meargă!)

Iar față de țările care îi trimit nemții lui, Hitler spune odată pentru totdeauna că „Germania nu mai are nici o pretenție“...

Ce bine ar fi dacă s'ar putea ajunge la o pașnică înțelegere între toate națiunile în privința asta! Ar putea să se întoarcă în mijlocul nostru și cei peste două milioane de români, frați ai noștri cari suferă din greu, împrăștiați în toată lumea sub atâtea stăpâniri. Iar dacă în vremurile acestea tulburi de azi — scrie un ziarist lucrul acesta se pare că e cu neputință — peste câțva timp când războiul va fi încetat, ea poate fi, și trebuie să fie, luată în serios“...

Dar noi spunem că chiar dacă și această chestiune s'ar rezolva cu bine, totuși pace și înțelegere nu va fi între neamuri și oameni, până nu vor primi cu toții în inima lor pe Domnul păcii care s'a născut în Betleem.

T. DORZ

Avem hrană din belșug

dela Edit. „Vieța Creștină“ cele mai prețioase broșurele, cu prețuri mici.

Novenă către sfânta Teresa — 1 Leu
Nouă vineri către inima lui Isus — 1 „
Rugăciune către sf. Ioan — 1 „
Înfățișarea unui om decurând trecut la cele veșnice, de sf. Alfons M. de Liguori 2 Lei
Ana Wang tânără martiră și Eroism miș-

onar printre leproși — — — 3 Lei
Jurământul de I. Dragoslav — 3 „
Calea cruului cu 14 icoane ale sfintelor patimi a Domnului Hristos — 5 Lei
Prohodul Domnului Hristos, cu melodii pe note (după edit. rev Albina) — 5 Lei
Cele mai frumoase colinde — 5 „
Un sfânt pribeag român de Dr. Ilie Dăianu — — — 10 Lei
Viflaimul sau Nasterea Domnului Nostru Isus Hristos, (Dramă religioasă în 3 acte) de Petru Bilțu Dăncuș — — 15 Lei
—Colecții de cântării religioase, partea I-VI, a o parte 3 lei, toate părțile — — — 18 Lei

Slăbănogul

Săvârșirea răului este o slăbiciune nu o putere. Făcătorul de rele este un slăbănog, nu un viteaz.

Deaceia socotește totdeauna pe răufăcătorul tău mai slab decât tine și, precum nu te răzbuni asupra unui copil neputincios, tot așa nu căuta să te răzbuni pe făcătorul de rău.

Deoarece el nu este răufăcător din pricina puterii lui, ci din pricina slăbiciunii lui.

În acest fel, vei strânge putere cât marea ce nu se revarsă să înnece pe copilul care aruncă pietre într'ansa.

Ep. Nic. Velimirovici

Un chip cu tâlc



O metodă rea pentru a câștiga inima

Mântuirea Sufletului de Sf. Alfons — 2 „
Statornicia în bine de Sf. Alfons — 2 „
Neplăcerile Bogăției de Tolstoi — 2 „
—Despre lăcomie de Sf. Vasile — 2 „
—Căutați Împărăția lui Dumnezeu de Sf. Ioan Gură de Aur — — — 2 Lei
Mic îndreptar practic de Vieță Mariană Traducere de G. Mureșanu — 3 Lei
Cuvântul Sfântului Efreim Sirul — 2 Lei
La comandă adăogați 3—5 lei spese de poștă



Abonați cu toții foaia aceasta

Pentru ușurare îndemnăm pe toți să aboneze foaia pe timp scurt — Pe cele trei luni dela început abonamentul costă numai 25 Lei — Sun-tem una din cele mai ieftine foi pentru popor

Scoatem această foaie cu mari jertfe și greutate. Credem că frații cetitori vor înțelege strădania ce-o depunem de a le da o foaie cât mai complectă și mai bună și ne vor ajuta la rândul lor, citind, abonând și răspândind pe tot locul această solie a dragostei și păcii creștine.

Abonamentul este:

Pe un an — — — — 100 lei

Pe jumătate de an — — — 50 "

Pe trei luni — — — — 30 "

Pentru o ușurare, îndemnăm pe toți să aboneze foaia pe timp scurt. Știm că sunt vremuri grele. Dar cât de sărac ar fi cineva, când are dragoste, poate găsi și pentru suflet câțiva lei.

Unde sunt mai mulți abonați, pot trimite banii cu acelaș mandat, scriind pe cotorul mandatului numele, localitatea și suma ce este pentru fiecare.

Iubiții noștri trați și abonați se vor adresa cu toată încrederea și vor fi bineserviți de frații noștri cari lucrează în Redacția și Administrația acestei gazete.

Parola fiecărui cititor și abonat să fie câștigarea cel puțin a unui nou abonat. Cine ajută răspândirea acestei foi ajută lucrul Domnului.

Vă înștiințăm că începând cu acest număr apare săptămânal în patru pagini atât „Vieața Creștină” cât și „Misionarul Vieții Creștine”. Intrucât administrația acestor foi, precum și prețul abonamentului este acelaș, cititorii noștri cari au plătit abonamentele la una din aceste foi, dar între timp o schimbă, să știe că ceia ce s'a plătit la una se socotește bun și la ceialaltă. Administrația gazetei va ținea bună socoteala despre aceasta.

Știți cine comandă cele trei mari armate în luptă?

Anglia

Generalul Gort e șeful suprem al trupelor britanice în campanie. Sir Cyril Newal comandă forța aeriană engleză. (R. A. F.)

Sir Horace Dudley Punt e șeful forței navale engleze.

Franța

Generalul Gamelin e comandantul șef al armatei.

Generalul Vuillemin e șeful aviației. Amiralul Darlan e comandantul forțelor navale.

Germania

Generalul Brauchitsch are comanda supremă a armatei. Mareșalul Goering e șeful aviației. Amiralul Raeder e comandantul forței navale.

Cum merg luptele

Războiul ruso-finlandez continuă cu furie deoparte cōlosul milioanelor de oameni cari atacă din toate părțile cu tankuri, avioane și mii de tunuri, de altă parte, e națiunea mică ce se apără din toate puterile, pentruca să-și păstreze independența și libertatea.

Dupăce toate ușile înțelegerii au fost închise, d. Tanner ministrul de externe al Finlandei a făcut decurând un nou apel de pace și înțelegere prin radio către d. Molotov. Se pare însă că nici un apel nu

va mai fi luat în seamă, Rusia vrând neapărat să alipească Finlanda așa cum era pe vremea țaristă.

Asta ar însemna o creștere a primejdiei pentru țările neutre din Nordul Europei ca și pentru aliați. De aceea Anglia a trimis peste 60 mii maști contra gazelor, 200 avioane și alte arme Finlandei (pe bani bine-nțeleși) iar în alte țări se strâng ajutoare pentru a se veni în ajutorul poporului finlandez o-ropsit.

Către cetitori

Când trimiteți aici scrisori și mandate postale, scrieți totdeauna deslușit și citeț: numele, pronumele și localitatea (comuna, județul și oficiul postal) de unde sunteți.

Deasemenea scrieți lămurit cecece doriți și pentru ce trimiteți banii.

Un cuvânt de scuză

Pentru numărul de Sărbători, am primit o mulțime de articole dela diferiți colaboratori noi și vechi din țară și din localitate.

Intru cât gazeta a fost încheiată Marți, și având și până aci material din destul, n'am putut publica cecece ne-a sosit cu întârziere. Rugăm pe toți să ne ierte.

DE PRETUTINDENI

EVIDENȚA REGELI

Marți în 12 luna c. s'a desfășurat, la Palatul regal, solemnitatea investirii celor doi mitropoliți ortodocși de curând aleși: I. P. S. Lor Irineu Mihălcescu al Iașilor și Nifor Criveanu al Craiovei. Cu acest prilej M. S. Regele a rostit cuvinte de adâncă înțelepciune despre rosul Bisericii și misiunea ierarhilor ei.

„Puterea Bisericii — a spus între altele Suveranul, adresându-se I. P. S.-lui Irineu — se judecă după puterea de iradiatione și de convingere sufletească a slujitorilor săi.

Știi prea bine — a adăugat M. S. vorbind Mitropolitului Craiovei — că vorba de „Slujitor al Altarului și al Bisericii”, nu este o formulă goală, ci este o realitate: știi apoi că pilda de sus vine și că, dacă vrei ca preoțimea eparhiei să fie la înălțimea chemării sale, Episcopul e acela care trebuie nu numai prin vorbe, ci și prin fapte să arate calea sănătoasă de urmat. Eu cer Biserica vie nu numai ca o formulă morală abstractă, ci ca o parte însemnată a vieții de toate zilele a poporului român.

— 30 VAGOANE BUCATE pentru familiile celor concentrați s ustrâns în jud. Cluj, în ultimul timp. Totodată prin contribuția comercianților și ajutorul prefecturii sau adunat

peste 150 pachete cu alimente cari vor fi împărțite în județ,

— O MARE NENOROCIRE s'a petrecut săptămâna trecută la fabrica de hârtie dela Zărnești jud. Brașov. Câteva rezervoare cu cior (un explozibil și otravă foarte puternică) au explodat; și au fost omorâte 63 de persoane și alte 90 rănite și gazate.

— RUSIA SCOASĂ DIN LIGĂ. În ultima ședința a Ligii Națiunilor care s'a constituit anume din pricina războiului ruso-filandez, din pricină că Rusia a călcat statutul a lost dată afară din sânul Soc. Națiunilor în acelaș timp hotărându se de a se veni în ajutorul Finlandei

AVIZ

Incepând un curs de taxatoare pe autobuzele no stre, reflectantele care cunosc limba română sunt rugate a se prezenta la sediul Sindicatului nostru din Calea Regele Carol II Nr. 119

Cluj, la 18 Dec. 1939

„R A P I D”
Sindicatul Proprietarilor de Autobuze Cluj

CURIOZITĂȚI

In Mancluria fiind prea numeroși oamenii, se întrec bulnțează la aratul și celelalte munci ale câmpului, ca și boul sau calul.

12.600.000

tone sare conține apele de pe pământ. In statul Mandi-India miresele sunt apreciate nu după frumusețe ci după greutate. Femeile se cumără cu kgr. care valoroază între 450—750 lei.

Polonia

a fabricat în 1938, 85.995 litri spirit cu ajutorul a 1403 fabrici.

In China poșta se poartă cu: plute, asini, boi, oameni, vapoare, cămile, avioane, camioane, trenuri și.. roabe.

Hindusul Haș-Nazim-Bee

a fost tatăl a 24 regi.

100 de împușcături

a primit un polișist din New-York dintre care numai 38 l-au nimerit.

Pe întreaga suprafața pământului se cultivă anual 90 milioane de hectare și se consumă 1200 milioane kintale grâu. culese de N.U

POȘTA GAZETEI

Potra Filimon: abonamentul vă este achitat până la 1 Mai 1940

Ticu Toader: Cântați Domnului nu mai avem

Emil Totu: Abonamentul Dtră este achitat până la 15 Ianuarie 1940 Scrieți ce numere nu ați primit, să vi le trimitem

Preda Nicolae: Am primit 50

Ab. 2328: Abonamentul expiră la 15 Ianuarie 1940

Baias Vasile: Rog comunicați pentru cine ați trimis cei 50 lei

Dtru Gh. Doroftei: Abonamentul expiră la 15 Ianuarie 1941

Marga M. Ilie: Primit suma de 610

Teșoi Dumitru: Abonamentul Dtră a expirat la 1 Septembrie 1939

Capră Ioan: Dta ai de plată până la anul nou 55 lei

Icovoiu Steluța: Am primit 100 lei, dar dela Dorobanțiu Anica n'am primit nimic

Berariu Ioan: Foile sunt trecute pe numele dlui Crișan Traian, n 21 a. c. am primit 300 lei, cari i-am trecut în contul cărților. De atunci nu am mai primit nimic La foi până la anul aveți de plată 402 lei, la cărți 5128 lei

Crafcenco Mihail: Bani ați trimis în total 1350 lei pe cari i-am trecut toți în contul foilor. Vi s'au trimis următoarele cărți în val, de 900 lei: 30 calendare-carte în val, de 300 lei, com. Nr. 26; 10 Dolna Golgotiei 120 lei, com, Nr. 27; 10 cal, de

perete 30 lei; Dif, cărți în val, de 200; 25 Darul Lacrimilor, 250 lei com Nr 854

Total general 900 lei

Stan R, Ghițulescu: La foi aveți de plată 47 lei

Raveca Pop: Suma 100 lei pe care ați trimis-o este pe anul 1939

Gotea Vasile inv: Abonamentul este achitat până la 1 Decembrie 1940

Români!

In aceste clipe de încercare pentru toate popoarele lumii, prima noastră datorie e să nu cruțăm nimic din cecece poate asigura integritatea hotarelor, independența și onoarea poporului nostru.

Subscrieți deci cu toții bonuri pentru înzestrarea armatei.

Asigurați copiii voștri un viitor demn, lăsați-le moștenire o țară liberă și mândră, în hotarele ei firești, așa cum ați primit-o dela înaintași.

CONSTANTIN C GIURESCU
Ministrul organizării Frontului Renașterii Naționale